

Dosarul nr. 2rac-226/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: D. Crigan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dragoș Chetraru în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Seedwork Invest”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Brichet Clas” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Seedwork Invest” cu privire la încasarea datoriei, a penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2018, SRL „Brichet Clas” a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva SRL „Seedwork Invest” solicitând încasarea sumei de 53 000 lei cu titlul de datorie, a sumei de 91 690 de lei cu titlul de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 10 aprilie 2017 între companiile SRL „Brichet Clas” și SRL „Seedwork Invest” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1/2017 în baza căruia compania reclamantă a vândut, iar cea pârâtă a cumpărat utilajul de brichetare de model „Scorpion 350D”, cu accesorii Shnek 3 metri, produs în Ucraina, la prețul total de 102 500 lei, plus TVA, în total suma de 123 000 lei.

Potrivit prevederilor contractuale, SRL „Seedwork Invest” a achitat în avans 50% din suma mărfii ce constituie 60 000 lei, iar restul sumei urma a fi achitată până la 10 mai 2017.

La 10 aprilie 2017, SRL „Brichet Clas” a eliberat pârâtului factura fiscală de ieșire seria LV 2025960 pentru suma de 123 000 lei.

La 11 aprilie 2017, SRL „Seedwork Invest” a transferat pe contul SRL „Brichet Clas” suma de 60 000 lei, iar la 14 august 2017 suma de 10 000 lei, iar în total 70 000 lei din suma contractului.

S-a invocat că potrivit prevederilor Capitolului III din contractul încheiat, părțile au convenit asupra faptului că, nerespectarea obligației de plată a sumelor

reflectate în facturile fiscale recepționate de cumpărător duce la plata penalității de 0,5% din suma facturată pentru fiecare zi de întârziere.

La 22 ianuarie 2018, SRL „Brichet Clas” a expediat în SRL „Seedwork Invest” cerere prealabilă, care a fost recepționată la 23 ianuarie 2018. Prin cererea prealabilă s-a solicitat onorarea obligațiilor contractuale prin achitarea sumei restante de 53 000 lei, precum și a penalităților de întârziere. Însă, compania pârâtă nu a oferit niciun răspuns și nici nu și-a onorat obligațiile contractuale.

Prin hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la SRL „Seedwork Invest” în beneficiul SRL „Brichet Clas”, datoria contractuală în mărime de 53 000 lei, penalitatea contractuală (pentru perioada de 180 zile) în mărime de 47 700 lei și taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată (proporțional părții admise din acțiune) în mărime de 3 021 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 17 iunie 2020 SRL „Seedwork Invest” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Seedwork Invest” și s-a menținut hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Totodată, Colegiul a constatat că compania apelantă, contrar prevederilor art.118 din Codul de procedură civilă, în instanța de apel nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se doar la invocarea ilegalității formării completului de judecată.

În acest sens a menționat că, prima instanță, reținând prevederile art.182⁵ alin.(1) din Codul de procedură civilă, corect a reținut cauza și a continuat soluționarea litigiului.

La 11 august 2021, acționând în numele și interesele companiei SRL „Seedwork Invest”, avocatul Dragoș Chetraru a declarat recurs împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare, în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a, b, c) și (3) lit. a), alin. (4) și (5) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată companiei recurente la 16 august 2021 (vol.I, f.d.247), prin

intermediul poștei electronice, iar recursul a fost depus la 11 august 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expedită pentru cunoștință SRL „Brichet Clas” la 20 august 2021, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat. Însă, până la data examinării recursului referință nu au fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezaccordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Dragoș Chetraru în numele și interesele SRL „Seedwork Invest” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Dragoș Chetraru în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Seedwork Invest”.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari